

การพัฒนาคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่น ในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา

The Development of a Manual for The Care and Support System for Adolescent
Students in Digital Age for Advisor in Chachoengsao Province

¹สุวัชรพร สวयरอม และ ²ปิยะฉัตร เอื้อชินกุล

¹Suwatcharaporn Suayarom and ²Piyachat Euachinakul

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

Faculty of Education, Rajabhat Rajanagarindra University, Thailand.

E-mail: ¹suwatcharaporn@gmail.com, ²piyachut@hotmail.com

Received April 25, 2024; Revised June 17, 2024; Accepted June 21, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา และ 2) เพื่อศึกษาผลการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา กลุ่มตัวอย่าง คือครูที่ปรึกษาโรงเรียนในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 50 คน ใช้วิธีคัดเลือกการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษา 2) แบบประเมินความรู้ก่อน-หลังการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา ประกอบไปด้วย 5 ส่วน ได้แก่ สภาพปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล ความรู้เกี่ยวกับการให้การปรึกษาเบื้องต้นในยุคดิจิทัล แบบคัดกรองนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลเทคนิคและทักษะการให้การปรึกษานักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลและแนวทางการส่งต่อและช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล 2) ครูที่ปรึกษามีความพึงพอใจอยู่ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ผลการประเมินการใช้คู่มืออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ความรู้หลังการเข้าอบรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 83.75 และ 3) ครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรามีคะแนนความรู้การใช้คู่มือในระยะหลังการทดลองและติดตามผลมากกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือ; ยุคดิจิทัล; นักเรียนวัยรุ่น; ครูที่ปรึกษา

Abstract

This article aims to 1) develop a counseling and support system manual for adolescent students in the digital age for advisory teachers in Chachoengsao province, and 2) study the results of using the counseling and support system manual for advisory teachers in Chachoengsao province. The sample group consists of 50 advisory teachers from schools in Chachoengsao Province, selected through a multi-stage random sampling method. The research tools consist of 2 types: 1) a counseling and support system manual for advisory teachers, and 2) a pre-post knowledge assessment questionnaire before and after using the counseling and support system manual for advisory teachers. Data were analyzed using basic statistics, including mean, standard deviation, and t-test analysis.

The research findings are as follows: 1) The counseling and support system manual for advisory teachers in Chachoengsao province consists of 5 parts, including the problems faced by adolescent students in the digital age, basic counseling knowledge in the digital age, screening techniques for adolescent students in the digital age, counseling skills and techniques for adolescent students in the digital age, and referral and assistance guidelines for adolescent students in the digital age. 2) Advisory teachers expressed the highest satisfaction, with an average score of 4.53. The overall assessment of manual usage was at the highest level, with an average score of 4.50. The post-training knowledge scores had an average of 83.75, and 3) Advisory teachers in Chachoengsao Province had significantly higher knowledge scores in the post-experiment and follow-up phases compared to the pre-experiment phase at the .05 significance level.

Keywords: A Manual for The Care and Support System; Digital Age; Adolescent Students; Advisor

บทนำ

โลกในยุคศตวรรษที่ 21 เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอันเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้เกิดสภาวะโลกไร้พรมแดน มีการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และนวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างรวดเร็วและมากมาย เกิดผลกระทบต่องานด้านชีวิตและจิตใจของบุคคลทุกช่วงวัยทั้งเชิงบวกและเชิงลบ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนในปัจจุบันที่ควรได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ซึ่งหากไม่ได้รับการดูแลและจัดการที่เหมาะสมก็จะก่อให้เกิดความสูญเสียกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป (วิจารณ์ พาณิช, 2554, กรมสุขภาพจิต, 2551) จากสถานการณ์ปัญหาสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยการสำรวจข้อมูลกลุ่มเด็กและวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 18 ปี ผ่านแอปพลิเคชัน Mental Health Check-in พบว่า เสี่ยงซึมเศร้าคิดเป็นร้อยละ 10.86 เสี่ยงฆ่าตัวตายคิดเป็นร้อยละ 19.12 (ศูนย์สุขภาพจิตที่ 6, 2566) ดังนั้นระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบและมีความสำคัญ โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือพัฒนาเต็มศักยภาพเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์สังคม และสติปัญญา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) ในปัจจุบันยังไม่พบว่ามีกรอบการปรับปรุงรายละเอียดระบบการดูแลช่วยเหลือให้ทันต่อสถานการณ์ปัญหาของเด็กนักเรียนในยุคดิจิทัล ซึ่งคู่มือที่ดีควรมีการปรับปรุงเนื้อหาของคู่มือให้

ทันสมัยต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เพื่อจะทำให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพ ประกอบกับงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในสถานศึกษาในปัจจุบันจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยสามารถจำแนกเทคโนโลยีที่ครูและผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรู้จักนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในสถานศึกษา (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2559)

บทความวิจัยนี้นำเสนอเกี่ยวกับพัฒนาคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับระบบการช่วยเหลือนักเรียน การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยา แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นในยุคดิจิทัล โดยหลังจากที่พัฒนาคู่มือจะศึกษาผลการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยให้ครูที่ปรึกษาประเมินคู่มือและระดับความพึงพอใจหลังจากการใช้ระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยเชื่อว่าการวิจัยครั้งนี้ย่อมเกิดประโยชน์ทั้งนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ ครู หรือบุคลากรทางการศึกษา โดยสามารถนำเครื่องมือที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยไปปรับใช้กับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อป้องกัน แก้ไข และส่งเสริมพัฒนาทำให้นักเรียนเกิดภูมิคุ้มกันทางสุขภาพใจและกาย สามารถที่จะลดแนวโน้มการเกิดปัญหาสุขภาพจิตได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาผลการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา

สมมติฐานการวิจัย

การพัฒนาคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราได้กำหนดสมมติฐาน ดังนี้

1. ครูที่ปรึกษาที่ได้ใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรามีความพึงพอใจอยู่ระดับมาก
2. ครูที่ปรึกษาที่ใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรามีคะแนนความรู้หลังการเข้าอบรมมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100
3. ครูที่ปรึกษาที่ใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรามีคะแนนความรู้การใช้คู่มือในระยะหลังการทดลองและติดตามผลมากกว่าระยะก่อนการทดลอง

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบที่เน้นกระบวนการ วิธีการดำเนินงาน โดยมุ่งให้การคุ้มครองป้องกัน ดูแล แก้ไข ให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียน อย่างมีแบบแผนและมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานร่วมกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้นักเรียน

เป็นคนเก่ง คนดีมีความสุข มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีทักษะชีวิต มีภูมิคุ้มกันอย่างเหมาะสม เพียงพอต่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอดปลอดภัยจากสภาวะวิกฤตต่างๆ ได้ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยกระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 4) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน และ 5) การส่งต่อ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการให้การปรึกษา

การให้การปรึกษาเป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือซึ่งเกิดจากสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษา โดยให้ผู้รับการปรึกษามีความเข้าใจตนเอง เกิดการเปลี่ยนแปลง และหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการกับปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม โดย Corey (2018) กล่าวว่า การให้การปรึกษา กระบวนการที่มุ่งให้เกิดความงอกงาม มีการพัฒนา ส่งเสริมและป้องกัน ให้เกิดการตระหนักรู้ในตนเอง และการกำจัดสิ่งที่มาขัดขวางการเจริญเติบโตหรือความก้าวหน้าของบุคคล โดยการให้การปรึกษาจะเป็นไปในแนวทางต่างๆ เพื่อให้บุคคลมีความเข้าใจตนเองและเข้าใจปัญหาของตน รวมทั้งเกิดแรงจูงใจที่จะแก้ปัญหาของตนให้สำเร็จ ล่วง เพื่อให้มีความรู้และทักษะในการแก้ปัญหาและสามารถเลือกตัดสินใจแนวทางการแก้ปัญหาที่เหมาะสมกับตนได้ เพื่อให้มีแนวทางในการปรับพฤติกรรมในทางที่เหมาะสม โดยใช้ศักยภาพของตนในการค้นหาและเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับตน (บุหงา วชิระศักดิ์มงคล, 2561) ซึ่งบทบาทของครูต้องให้การปรึกษาแก่นักเรียนจะต้องสร้างสัมพันธภาพกับนักเรียนให้เกิดบรรยากาศที่เป็นมิตร ก่อให้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจตนเอง สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง และช่วยให้นักเรียนมีสุขภาพจิตที่ดี

แนวคิดเกี่ยวกับนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล

ปัจจุบันสื่อเทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัลเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น ลักษณะของเด็กยุคดิจิทัลเป็นผลจากวิธีการเรียนรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัลตั้งแต่วัยเด็ก โดย Gomez (2008) กล่าวว่า เด็กยุคดิจิทัลจะมีความจำเกี่ยวกับภาพและการประมวลผลข้อมูลจากภาพได้ดีกว่าข้อความตัวหนังสือสามารถแยกแยะข้อมูลภาพและเสียงได้ดี ชอบมองภาพที่มีสีสันสดใสที่กระตุ้นให้เกิดความสนใจ ในเรื่องของการเรียนรู้ เด็กยุคดิจิทัลมักชอบที่จะเรียนรู้ผ่านรูปภาพ คลิปวิดีโอที่มีภาพเคลื่อนไหวได้มากกว่าการเรียนรู้จากการฟังครูสอนหรืออธิบายเพียงอย่างเดียว ดังนั้นวิธีการเรียนรู้ที่จะดึงดูดความสนใจของเด็กยุคดิจิทัลจึงต้องใช้ช่องทางออนไลน์ที่อำนวยความสะดวก มีภาพ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้เรียนรู้ในแบบออนไลน์ได้ (นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล, 2558)

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคู่มือ

เดชา ตาละนิก และคณะ (2561) กล่าวว่า คู่มือเป็นหนังสือหรือเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้เป็นแนวทางให้ผู้ใ้คู่มือศึกษาทำความเข้าใจและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติใช้จนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและทำให้เกิดความรู้ ความสามารถและทักษะที่ใกล้เคียง สอดคล้องกับ อนุสรณ์ เหล็กคำ (2565) ที่อธิบายคำจำกัดความไว้ว่า คู่มือ คือ เอกสารที่รวบรวม ทฤษฎีและเนื้อหา เพื่อให้ผู้ใช้คู่มือได้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งและง่ายต่อการปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและใช้เป็น แนวทางในการหาความรู้และคำตอบอย่างรวดเร็วด้วยตนเองทำให้สามารถทราบรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ได้เพิ่มมากขึ้น โดยมีขั้นตอนและแนวทางการพัฒนาคู่มือ ได้แก่ 1) ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น 2) สำรวจ วิเคราะห์ และรายละเอียดการเขียนเนื้อหาในการให้ความรู้ 3) มีกระบวนการพัฒนา

คู่มือโดยการออกแบบรูปแบบ ภาพประกอบ และมีผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเพื่อความเหมาะสมของคู่มือและ
4) มีการนำคู่มือไปใช้กับกลุ่มทดลอง

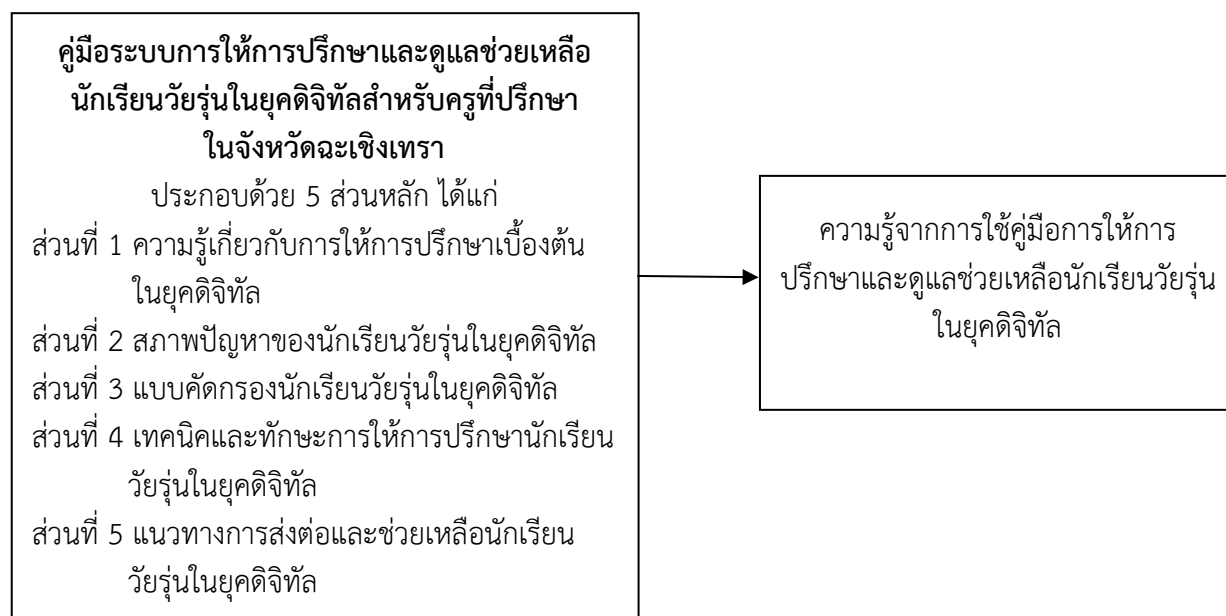
สรุปได้ว่าผู้วิจัยนำเอาองค์ประกอบของแนวคิดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในประเด็นของการคัดกรองนักเรียนโดยมีแบบทดสอบทางจิตวิทยาให้ครูที่ปรึกษาได้นำไปวัดและประเมินนักเรียน รวมถึงแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนที่เกี่ยวข้องในยุคดิจิทัล และระบบการส่งต่อ นอกจากนี้ผู้วิจัยนำแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการให้การปรึกษามาใช้ในการพัฒนาคู่มือเพื่อช่วยให้ครูที่ปรึกษาสามารถนำเทคนิคและทักษะการให้การปรึกษาเบื้องต้นมาช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง และผู้วิจัยนำแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคู่มือมาจัดทำคู่มือที่สะดวกต่อการนำไปใช้งานเพื่อครูที่ปรึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย โดยมีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนที่จะนำไปใช้จริงกับนักเรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดแนวคิดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการให้การปรึกษา แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างคู่มือเพื่อนำข้อมูลมาสังเคราะห์เพื่อจัดทำคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่วิจัย คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมีการแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล
สำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยผู้วิจัยจะพัฒนาแบบวัดและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังรายละเอียด
ดังต่อไปนี้

การพัฒนาและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่ แนวคิดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แนวคิด
เกี่ยวกับบทปฏิบัติการให้การปรึกษา แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างคู่มือ เพื่อนำข้อมูลมาสังเคราะห์
เพื่อจัดทำคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัด
ฉะเชิงเทรา

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ครูที่ปรึกษา
ครูแนะแนว นักจิตวิทยาการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในการให้การปรึกษา จำนวน 10 คน แล้วนำข้อมูลมา
วิเคราะห์เชิงเนื้อหา เพื่อให้ทราบสภาพระบบการดูแลช่วยเหลือในปัจจุบัน และสภาพปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นใน
ยุคดิจิทัล รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในระบบการให้การปรึกษาและการช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่น

3. นำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล
สำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 สภาพปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นใน
ยุคดิจิทัล ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการให้การปรึกษาเบื้องต้นในยุคดิจิทัล ส่วนที่ 3 แบบคัดกรองนักเรียนวัยรุ่นใน
ยุคดิจิทัล ส่วนที่ 4 เทคนิคและทักษะการให้การปรึกษานักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล และส่วนที่ 5 แนวทางการส่งต่อ
และช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล

4. ผู้วิจัยพัฒนาแบบทดสอบความรู้ก่อน-หลังการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้ในการทดสอบความรู้ ความเข้าใจ ก่อน
และหลังการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาใน
จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 5 ส่วน แต่ส่วนคะแนนเต็ม 20 คะแนนและทั้งฉบับมีระดับคะแนนเต็ม 100 คะแนน มี
เกณฑ์การผ่านทำแบบทดสอบความรู้ก่อน-หลังการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียน
วัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราได้ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป

5. ผู้วิจัยพัฒนาแบบประเมินการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุค
ดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา ประกอบด้วย 2 ส่วนได้แก่ ส่วนที่ 1 การประเมินการใช้คู่มือ
แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ รวม
จำนวนทั้งสิ้น 17 เป็นมาตรวัดการประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ
น้อยที่สุด ส่วนที่ 2 ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

6. ผู้วิจัยพัฒนาแบบประเมินความพึงพอใจในการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นมาตรวัดการประเมินค่า (Rating scale) 5
ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 11 ข้อ เพื่อให้ครูที่ปรึกษาประเมินผลหลังจาก
ใช้งานคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัด
ฉะเชิงเทรา

7. ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)
ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย อาจารย์ด้านแนะแนวและให้การปรึกษา 1 ท่าน อาจารย์ด้านจิตวิทยา
เด็กและวัยรุ่น 1 ท่าน และอาจารย์ด้านวัดและประเมินผลทางจิตวิทยา 1 ท่าน เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้องและ
ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาของคู่มือที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาหา

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) พบว่า ผ่านเกณฑ์ทุกข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.8-1.00 และคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผลของการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) พบว่า ขนาดตัวอักษร สีและการออกแบบน่าสนใจและมีความเหมาะสม เนื้อหาของคู่มืออ่านแล้วเข้าใจง่าย ในส่วนที่ 4 เทคนิคการให้การปรึกษาบางเทคนิคอาจยังมีความเฉพาะให้ทบทวนอีกครั้ง ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

8. ผู้วิจัยนำคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูที่ปรึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งเพื่อให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

9. ผู้วิจัยจัดทำคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราฉบับสมบูรณ์

10. ผู้วิจัยยื่นขอพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในขั้นตอนที่ 1

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับนิยามเชิงปฏิบัติการ

2. การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อตรวจสอบพิจารณาความสอดคล้องและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาของคู่มือที่พัฒนาขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา

การศึกษาผลการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยมีรายละเอียดในการศึกษาดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนที่ 2

ประชากรของการวิจัย ได้แก่ ครูที่ปรึกษาโรงเรียนในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 1,264 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา, 2565)

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แก่ ครูที่ปรึกษาโรงเรียนในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 50 คน ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling) ดังนี้

1. ผู้วิจัยสุ่มอำเภอโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) จากทั้งหมด 11 อำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทราได้จำนวนทั้งสิ้น 5 อำเภอ

2. ผู้วิจัยสุ่มโรงเรียนโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จาก 5 อำเภอได้จำนวนทั้งสิ้น 5 โรงเรียน

3. ผู้วิจัยใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โรงเรียนในจังหวัดฉะเชิงเทราจำนวน 1 โรงเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 30 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. เป็นเพศชายหรือหญิง
2. เป็นครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา
3. สามารถอ่าน ฟัง เขียนและพูดภาษาไทยได้

4. มีความสนใจในการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา

มีเกณฑ์การแยกแยะสาสมัครออกจากโครงการ ได้แก่

1. ครูที่ปรึกษาไม่สามารถทำแบบประเมินความรู้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ครบตามจำนวนที่กำหนด

2. ครูที่ปรึกษาขอถอนตัวจากการเข้าร่วมการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา

และมีเกณฑ์การให้เลิกจากการศึกษา (Discontinuation Criteria) ได้แก่

กลุ่มตัวอย่างติดภารกิจหรือเจ็บป่วยไม่สามารถเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดโครงการ หรือกลุ่มตัวอย่างขอถอนตัวจากการเข้าร่วมโครงการวิจัย หรือไม่สามารถเข้าร่วมโครงการได้ครบตามจำนวนที่กำหนด

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนที่ 2

ผู้วิจัยนำคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา มาดำเนินการทดลองและมีขั้นตอนการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อประสานงานโรงเรียนในการขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล จากนั้นทำหนังสือออกจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในแต่ละโรงเรียนเพื่อทำการเก็บข้อมูลการวิจัย

2. ผู้วิจัยติดต่อติดต่อประสานงานโรงเรียนเพื่อประชาสัมพันธ์การรับสมัครกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์คัดเข้า และติดต่อกลับครูที่ปรึกษาที่สมัครเข้าร่วมการใช้คู่มือเพื่อทำความเข้าใจ และอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา

3. ผู้วิจัยติดต่อไปยังครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราที่สมัครใจเข้าร่วมทดลองใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 30 คน เพื่อทำความเข้าใจ และบอกรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการวิจัย

4. ดำเนินการให้ครูที่ปรึกษาทดลองใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา 3 ระยะ ได้แก่ ระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และหลังการทดลอง

5. หลังจากการทดลองใช้ผู้วิจัยให้ครูที่ปรึกษาทำแบบประเมินความพึงพอใจและแบบประเมินการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราหลังจากการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษา

6. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดำเนินการสรุปผล อภิปรายผลการวิจัย โดยข้อมูลต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และการนำเสนอข้อมูลจะเป็นในภาพรวม ทั้งนี้ข้อมูลจะถูกเก็บไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีรหัสผ่านของผู้วิจัยเท่านั้น หลังจากที่มีการเผยแพร่งานวิจัย 1 ปี ผู้วิจัยจะดำเนินการทำลายข้อมูลทั้งหมด

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนที่ 2

1. คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา

2. แบบประเมินความพึงพอใจในการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา

3. แบบประเมินความรู้ก่อน-หลังการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในขั้นตอนที่ 2

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์ค่า t

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ผู้วิจัยดำเนินการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างตามระเบียบสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา กระทรวงสาธารณสุขด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ตามรหัสโครงการวิจัย PH_CCO_REC 058/2566 ผ่านการรับรองโดยคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2566

ผลการวิจัย

การพัฒนาคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา ประกอบด้วย 5 ส่วนหลัก ได้แก่

- ส่วนที่ 1 สภาพปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล
- ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการให้การปรึกษาเบื้องต้นในยุคดิจิทัล
- ส่วนที่ 3 แบบคัดกรองนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล
- ส่วนที่ 4 เทคนิคและทักษะการให้การปรึกษานักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล
- ส่วนที่ 5 แนวทางการส่งต่อและช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาผลการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอนได้แก่

ผลการทดสอบความรู้ก่อน-หลังการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 1

	M	SD	t	df	Sig.
ก่อนการทดลอง	65.25	.31	-17.755	29	.000
หลังการทดลอง	83.75	.40			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 1 ผลการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ครูที่ปรึกษาที่ใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียน

วัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรามีคะแนนความรู้การใช้คู่มือในระยะหลังการทดลอง (M=83.75) มากกว่าระยะก่อนการทดลอง (M=65.25) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

**ผลประเมินการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครู
ที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา**

ตารางที่ 2

ลำดับ	รายการประเมิน	M	SD	แปลผล
1	ด้านกายภาพ	4.41	0.53	มาก
2	ด้านความเหมาะสม	4.53	.52	มากที่สุด
3	ด้านความเป็นไปได้	4.56	0.49	มากที่สุด
4	ด้านความเป็นประโยชน์	4.52	0.50	มากที่สุด
รวม		4.50	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า การประเมินการใช้คู่มือโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และสรุปข้อคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประเมินหลังจากที่นำคู่มือไปใช้งานสามารถแยกได้เป็น 2 ประเด็น คือ 1) ความเหมาะสมของคู่มือพบว่า คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นคู่มือที่มีประโยชน์สำหรับครูที่ปรึกษาและผู้เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือนักเรียน มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการให้การปรึกษา ทำให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางในการนำทักษะการให้การปรึกษาและเทคนิคทางจิตวิทยาไปช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในเบื้องต้นก่อนส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ มีการเขียนที่อ่านและเข้าใจง่าย มีแนวทางในการใช้ที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้ และ 2) ข้อควรปรับปรุงของคู่มือ คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีข้อควรปรับปรุงในประเด็นการปรับเปลี่ยนขนาดของตัวหนังสือ เนื่องจากหากทำในรูปแบบ B5 ทำให้ตัวหนังสือเล็กลงยากต่อการอ่าน จึงอยากให้รูปเล่มของคู่มือเป็นขนาด A4 และเพิ่มลงเป็นรูปแบบ e-book

**ผลประเมินความพึงพอใจในการใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นใน
ยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา**

ตารางที่ 3

ลำดับ	รายการประเมิน	M	SD	แปลผล
1	พึงพอใจกับเนื้อหาของคู่มือระบบการให้การปรึกษาที่ครบถ้วนตรงตามกรอบแนวคิด	4.67	0.48	มากที่สุด
2	พึงพอใจต่อการนำเสนอเนื้อหาในคู่มือระบบการให้การปรึกษา	4.40	0.50	มาก
3	พึงพอใจต่อเนื้อหาเรื่องสภาพปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลในคู่มือระบบการให้การปรึกษา	4.63	0.49	มากที่สุด
4	พึงพอใจต่อเนื้อหาเรื่องความรู้เกี่ยวกับการให้การปรึกษาเบื้องต้นในยุคดิจิทัลในคู่มือระบบการให้การปรึกษา	4.37	0.49	มาก
5	พึงพอใจต่อเนื้อหาเรื่องแบบคัดกรองนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลในคู่มือระบบการให้การปรึกษา	4.57	0.50	มากที่สุด
6	พึงพอใจต่อเนื้อหาเรื่องเทคนิคและทักษะการให้การปรึกษานักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลในคู่มือระบบการให้การปรึกษา	4.47	0.51	มาก

7	พึงพอใจต่อเนื้อหาเรื่องแนวทางการส่งต่อและช่วยเหลือนักเรียน วัยรุ่นในยุคดิจิทัลในคู่มือระบบการให้การปรึกษา	4.63	0.49	มากที่สุด
8	พึงพอใจต่อขนาดรูปเล่มที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้	4.43	0.50	มาก
9	พึงพอใจต่อการนำเสนอเนื้อหาถูกต้องตรงตามหลักวิชาการ	4.30	0.47	มาก
10	พึงพอใจที่จะนำคู่มือไปใช้ในการปฏิบัติงานให้การปรึกษา สุขภาพจิตแก่นักเรียน	4.63	0.49	มากที่สุด
11	ความพึงพอใจของท่านโดยรวมต่อประโยชน์ที่ได้รับจากคู่มือระบบ การให้การปรึกษานี้	4.70	0.47	มากที่สุด
ภาพรวมค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ		4.53	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ความพึงพอใจในการใช้คู่มือในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 โดยพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความพึงพอใจของท่านโดยรวมต่อประโยชน์ที่ได้รับจากคู่มือระบบการให้การปรึกษานี้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.70

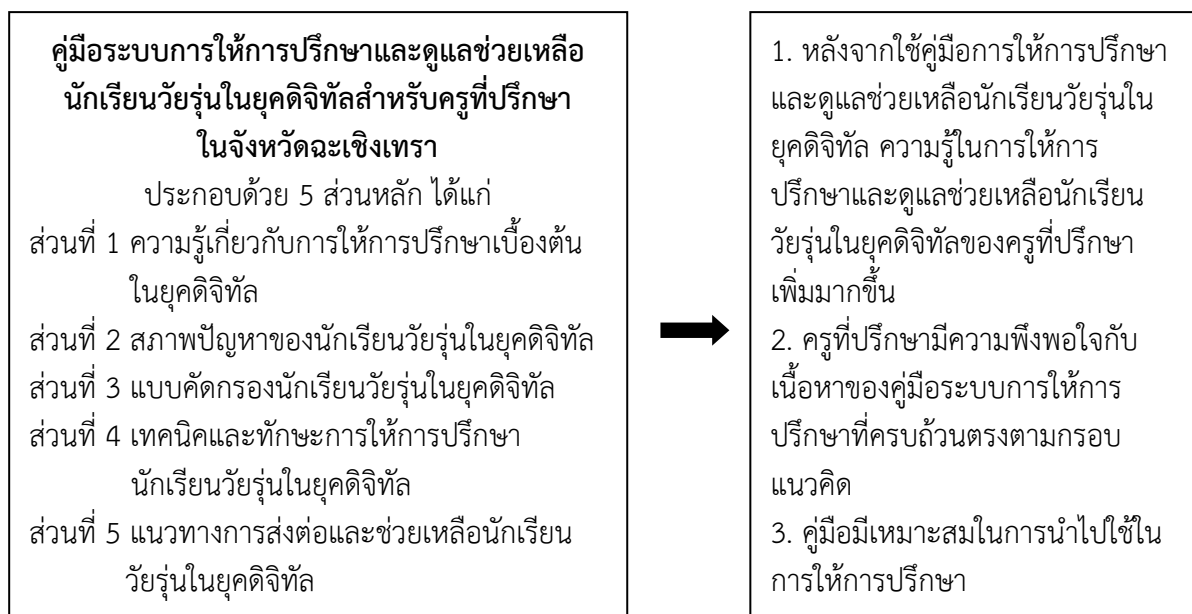
อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้ใช้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยา การประเมินความความเข้าใจในการใช้คู่มือของครูที่ปรึกษา พบว่าคู่มือสามารถที่จะนำไปปฏิบัติกับนักเรียนที่ขอเข้ารับการปรึกษาได้ตามสถานการณ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยมีการเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่มีความเกี่ยวข้องจนทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมเหมาะสมตามหลักการให้การปรึกษา และครูที่ปรึกษาสามารถนำความรู้เกี่ยวกับการให้การปรึกษาเพื่อช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสม และครูที่ปรึกษาสามารถที่จะช่วยเหลือนักเรียนที่มาขอรับการปรึกษาได้ในเบื้องต้นตามขั้นตอนและส่งต่อให้กับผู้เชี่ยวชาญได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับ อนุสรณ์ เหล็กคำ (2565) ที่กล่าวว่า การพัฒนาคู่มือมีขั้นตอนและแนวทางการพัฒนาคู่มือ ได้แก่ การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น สํารวจ วิเคราะห์ และรายละเอียดการเขียนเนื้อหาในการให้ความรู้ มีกระบวนการพัฒนาคู่มือโดยการออกแบบรูปเล่ม ภาพประกอบ และมีผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเพื่อความเหมาะสมของคู่มือ ก่อนการนำคู่มือไปใช้จริงจะทำให้คู่มือมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการศึกษาของ วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพชร เสรี ใหม่จันทร์ และชลิดา วสุวัต (2566) พบว่า ทักษะด้านการให้การปรึกษาได้รับการประเมินว่าสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นสำหรับครูประจำชั้นระดับประถมศึกษาในระดับมากถึงมากที่สุด ผู้เข้าร่วมการอบรมอย่างน้อย ร้อยละ 80 ที่เชื่อว่า ตนเองมีความรู้ความเข้าใจและมั่นใจว่าจะสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ได้จริง ยิ่งไปกว่านั้น ในแต่ละส่วนของคู่มือครูที่ปรึกษาสามารถพัฒนาการฝึกทักษะการให้การปรึกษาได้จริง เนื่องจากมีตัวอย่างการฝึกทักษะ หรือการทำแบบวัดเชิงจิตวิทยา ทำให้ครูที่ปรึกษาเกิดความเข้าใจและสามารถใช้ทักษะการให้การปรึกษาต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง เช่น การใช้ทักษะการตั้งคำถาม ครูที่ปรึกษาสามารถเรียนรู้และตั้งคำถามออกมาในรูปแบบต่างๆ ได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ วจิ ปัญญาใส (2560) พบว่า ทักษะการให้คำปรึกษาของครูกลุ่มตัวอย่าง เมื่อเข้าร่วมโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการให้คำปรึกษากลุ่มแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนของการวัดทักษะการให้คำปรึกษาเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ครูที่ปรึกษามีคะแนนความรู้การใช้คู่มือในระยะหลังการทดลองมากกว่าระยะก่อนการทดลอง มีความพึงพอใจโดยรวมต่อประโยชน์ที่ได้รับจากคู่มือระบบการให้การปรึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด และในการประเมินความเหมาะสมของคู่มือ ครูที่ปรึกษาสามารถนำไปใช้ในการให้การปรึกษาได้

จริง เนื่องจากมีแนวทางในการนำทักษะการให้การปรึกษาและเทคนิคทางจิตวิทยาไปช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา
ในเบื้องต้นก่อนส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ คู่มือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ตามความเป็น
จริง มีการเขียนที่อ่านและเข้าใจง่าย มีแนวทางในการใช้ที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้ ดังที่ วลัยวัลล์ พุ่มพิงพุท
(2554) กล่าวว่า นักเรียนที่ได้รับการดูแลช่วยเหลือทุกคนมีแนวโน้มในการแสดงออกถึงการมีพฤติกรรมที่พึง
ประสงค์ตามเป้าหมาย และสามารถปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขมากขึ้น สอดคล้องกับ เบญจ
วรรณ บุญยะประพันธ์ (2563) ที่ได้พัฒนาคู่มือเพื่อสร้างการตระหนักรู้ในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
พบว่า คู่มือพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีซึ่งประกอบด้วย โปรแกรมการพัฒนา 8
ครั้ง ทั้งหมด 22 กิจกรรม หลังจากทดลองใช้คู่มือนักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับการตระหนักรู้ใน
ตนเองอยู่ในระดับสูงขึ้น ดังนั้น การใช้คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล
สำหรับครูที่ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราที่พัฒนาขึ้น เมื่อนำไปใช้ครบถ้วนทุกขั้นตอน จะสามารถสร้างประโยชน์
และคุณค่าอย่างจริงจังกให้กับนักวิชาการ นักวิจัย นักจิตวิทยา ครูอาจารย์ที่มีความสนใจ และต้องการสร้างคุณค่า
ทางวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ภาพที่ 2 คู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลมีผลต่อความรู้ในการให้การ
ปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นของครูที่ปรึกษา

จากการการพัฒนาคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่
ปรึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยค้นพบว่าส่วนสำคัญในการพัฒนาคู่มือที่ดีจะต้องอาศัยการบูรณาการองค์ความรู้
ที่มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการให้การปรึกษาจะต้องได้ข้อมูล
จากแบบประเมิน หรือการสัมภาษณ์บุคลากรหลักในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ
ข้อมูลเชิงวิชาการที่ได้จากการศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีต่างๆ จึงจะช่วยให้ครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินงาน
ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับในคู่มือระบบการให้การปรึกษาและดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลมีช่องทางในการฝึกปฏิบัติให้ครูที่ปรึกษาสามารถที่จะฝึกฝนและทำความเข้าใจ

เพื่อพัฒนาศักยภาพทางการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาเบื้องต้นได้อย่างถูกต้องนำไปสู่การช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

สรุป

สรุปภาพรวมการพัฒนาคู่มือระบบการให้การศึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา ประกอบด้วย 5 ส่วนหลัก ได้แก่ ส่วนที่ 1 สภาพปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการให้การศึกษาเบื้องต้นในยุคดิจิทัล ส่วนที่ 3 แบบคัดกรองนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล ส่วนที่ 4 เทคนิคและทักษะการให้การศึกษาแก่นักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล ส่วนที่ 5 แนวทางการส่งต่อและช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัล การนำไปใช้และให้ข้อมูลย้อนกลับที่จะเป็นการปรับปรุงพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นปัจจุบันและบรรลุเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ในการนำคู่มือระบบการให้การศึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราไปใช้ควรมีการศึกษาอย่างละเอียดในแง่การใช้ทักษะและเทคนิคการให้การศึกษา เพราะเทคนิคมีความเฉพาะทางจิตวิทยาที่จำเป็นต้องอาศัยผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และผ่านการศึกษาเทคนิคที่เกี่ยวข้องมาแล้วในระดับหนึ่ง หากยังไม่มีความรู้ควรศึกษาความรู้และหลักการต่างๆ อย่างละเอียดก่อนนำไปใช้

การนำเครื่องมือไปใช้ในเชิงวิชาการ การศึกษา หรือนำใช้ในการจัดกิจกรรมควรคำนึงถึงช่วงวัยของบุคคลที่จะนำไปใช้ เนื่องจากคู่มือระบบการให้การศึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรายังมีความเฉพาะในกลุ่มของวัยรุ่น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ วัดแค่ระดับคะแนนความรู้ก่อน-หลังการใช้คู่มือระบบการให้การศึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราเท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มเติมในเรื่องกิจกรรมเชิงจิตวิทยาการศึกษา เพื่อที่ครูที่ศึกษาจะได้นำไปใช้เป็นกิจกรรมส่วนนำเพื่อให้เข้าถึงนักเรียนได้มากขึ้น

ควรปรับคู่มือระบบการให้การศึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัยรุ่นในยุคดิจิทัลสำหรับครูที่ศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราในเรื่องของขนาดของตัวหนังสือ เนื่องจากหากทำในรูปแบบ B5 ทำให้ตัวหนังสือเล็กลงยากต่อการอ่าน จึงควรให้รูปเล่มของคู่มือเป็นขนาด A4 และเพิ่มลงเป็นรูปแบบ e-book ที่จะนำไปใช้งานได้กว้างขวางมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ 2565

เอกสารอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต. (2551). *คู่มือคู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 1-ช่วงชั้นที่ 2*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวทางปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เดชา ตาละนิก, พระครูปลัดณัฐพล ประชุมหะ, พระครูใบฎีกาทิพพนากรณ เลาลี และ นฤภรณ์ วรายุทธโยติกุล.
(2564). การบูรณาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองกับการทำงานเพื่อบริการการท่องเที่ยวชุมชน
ภายใต้โครงการชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี ในจังหวัดเชียงราย, *วารสารศึกษาศาสตร์ มมร.*, 9(1),
173-191.
- นวลจันทร์ จุฑาภักติกุล. (2558). *เด็กยุคดิจิทัล*. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2567, จาก [https://ejournals.
swu.ac.th/index.php/ENEDU/article/view/6704/6315](https://ejournals.swu.ac.th/index.php/ENEDU/article/view/6704/6315)
- บุหงา วชิระศักดิ์มงคล. (2561). สมรรถนะครูมืออาชีพ:ปฏิบัติการให้คำปรึกษาอย่างมืออาชีพ. *วารสารวิชาการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์*, 8(2), 247-264.
- เบญจวรรณ บุญยะประพันธ์. (2563). การพัฒนาคู่มือเพื่อสร้างการตระหนักรู้ในตนเองของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี. *วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*,
13(1), 74-85.
- วจี ปัญญาใส. (2560). ทักษะการให้คำปรึกษากลุ่มของครูในโรงเรียนโครงการกองทุนการศึกษาจังหวัดอุดรดิตถ์.
วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 7(2), 27-43.
- วลัยวัลล พุ่มพิงพุท. (2554). *การพัฒนาคู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตแห่ง มหาวิทยาลัยรังสิต(วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหา
บัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิจารณ์ พานิช. (2554). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ตลาดพลับลิค.
- วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพชร เสรี ใหม่จันทร์ และชลิดา วสุวัต (2566). การวิจัยและพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างทักษะ
ด้านการให้การปรึกษา สำหรับครูประจำชั้นระดับประถมศึกษา เขตพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทย.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 25(1), 252-266.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา. (2565). *จำนวนโรงเรียน ครู นักเรียนและห้องเรียนจังหวัด
ฉะเชิงเทรา*. สืบค้นเมื่อ 29 สิงหาคม 2565, จาก <https://data.go.th/dataset/education01>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- ศูนย์สุขภาพจิตที่ 6. (2567). *รายงานผลการปฏิบัติงาน ประจำปี 2566*. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2567, จาก
<http://www.mhc06.org/web1/download/012.pdf>
- อนุสรฯ เหล็กคำ, หยกแก้ว กมลวรเดช, และ สุกัญญา รุจิเมธาภาส. (2564). การพัฒนาคู่มือระบบสารสนเทศงาน
ประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2. *Journal of
Roi Kaensarn Academi*, 6(8), 233-256.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). *การบริหารโรงเรียนยุคดิจิทัล*. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2567, จาก
<http://www.pracharathscool.go.th/skill/detail/52232>
- Corey, M. S., Corey, G., & Corey, C. (2018). *Groups: Process and Practice*. Massachusetts: Cengage
Learning.
- Gomez, J. (2008). *Print is Dead: Books in Our Digital Age*. London: Palgrave Macmillan.